

bi nam naj še z bičem pokati ne pustili. Ali zamore tedaj kak pameten kmet za take nemške zastave marati? Namesto take puntarske zastave iz Celja si izposojevati in jih tam gori po trgu razobešati, bilo bi pametneje za to poskrbeti, da bi se na srenjsko tablo slovenska oznanila nabijala in se nam kmetom pri cerkvi v slovenščini oznanjevalo, katero vsi razumemo. To tirjati imamo pravico, vsaj plačujemo v srenjsko kaso.

Sicer bi pa nekatere konjiške tržane vprašali, ali oni čisto nič ne vejo, da je bil cesarski namestnik ptujskega župana hudo pokregal, ker takšnih zastav odstranil ni, ko so svitli cesar tam doli bili? Skoraj bi mi slovenski kmetje mislili, da mi bolje vemo, kaj da se po svetu godi, kakor taki na pol nemški „purgarji“. Mi kmetje, ki nismo dušne reve pa ne šentjernejski Čebileki, se toraj tudi zategadelj za nemško-prajzovske zastave navdušiti ne moremo, ker je ptujski gosp. župan zavoljo jih pokregan bil.

Mi nekteri konjiški kmetje, ki umemo več, kakor lešnike gristi in orehe tolči, poznamo druge zastave, ki so nam čez vse ljube in drage. Ljube in drage so nam pa zato, ker nas kaj lepih reči spominjajo in učijo, kakor nam je bil pri neki novomešni veselici učen in naroden gospod povedal.

Mi spoštujemo črno-žolto cesarsko zastavo. Ona nas spominja našega svitlega cesarja in našega predobrega Očeta, ki so že toliko dobrega svojim podložnim storili. Kdor bi za tako zastavo v Konjicah ne maral, tisti bi naj šel v deveto deželo pure pa!

Mi spoštujemo belo-zeleno štajersko zastavo, ki nas spominja naše lepe štajerske dežele, kjer je naša zibelka tekla. Mi čislamo in ljubimo rudeče-modro-belo slovensko trobojnico, ktera nas svojo milo, lepo slovensko domovino ljubiti uči.

Te zastave mi radi imamo, za puntarske črno-rudeče-žolte „frankfurtarce“ pa čisto nič ne maramo. „Frankfurtarce“, roboto, tlako in druge enake dobrote prepustimo neuškatarjem, nemčurjem in Čebilekom, da se zamorejo z njimi še časih očitno pred svetom osmešiti, za se si pridržimo cesarko, štajersko in slovensko zastavo in pa svobodo ali prostost. Tem zastavam hočemo zvesti biti ter ostati pošteni slovenski korenjaki, če tudi dobro nemški znamo, morebiti bolje, kakor marsikteri nemškutar in nemčur, pa tudi kot svobodni Slovenci z bičem pokati, če bomo kaj konopelj imeli, in se ne bati, da bi prišli zaradi takega pokanja na nemško klop.

Smešnica 1. Gospod, ki je slovenščino le za silo lomil, izprašuje zatoženega kmeta tako-le: „Oks se pišete?“ Kmet: „Nisem oks, Pezdiršek sem.“ Gospod: „Koljk let ste stari?“

Kmet: „Star sem 53 let.“ Gospod: „Imate šen?“ Kmet: „Nimam ga, imam hvala Bogu zdravo lice.“ Drugi kmet: „Gospod menda vprašajo, če imaš ženo.“ Prvi kmet: „Imam.“ Gospod: „Koljk otrocev?“ Kmet: „Kaj?“ Drugi kmet: „Vprašajo te, koljko otrok imaš.“ Prvi kmet: „Dvoje otrok imam, Mico pa Ančko.“ Gospod: „Mica šiva?“ Kmet: „Mica ne šiva, Ančka je mojškra, (šivilja). Tretji kmet: „Gospod bi radi vedeli, če Mica živi.“ Prvi kmet: „Živite obe hčeri, bodi Bog hvaljen!“ Gospod: „Ali veste, zakaj ste zatušen?“ Kmet: „Kaj?“ Drugi kmet: „Če veš, zakaj si zatožen, vprašajo.“ Prvi kmet: „Kako bi vedel?“ Gospod: „Vi ste Čezmigovca šinfali, da je prekl... torba.“ Gospod k zapisnikarju obrnivši se, vpraša: „Was heisst denn eigentlich „torba“?“ Zapisnikar: „Torba bedeutet eine Tasche, worin man Nahrungsmittel mit sich trägt.“ Gospod: „Vi Pezdiršek ste fraj.“ Kar je Čezmigovec v svoji „ancajgi“ angebal, ni strafbar.“ K zapisnikarju obrnjen: „Werde halt doch Slovenisch lernen müssen!“ Kmetje: „Amen!“ Primejo za šveplo in odidejo. Toma Ševniški.

## Razne stvari.

(Č. gosp. župnik Božidar Raič) je na prošnjo mnogo odličnih rodoljubov in volilcev iz vseh volilnih okrajev prevzel kandidaturo državnega poslanca namesto umrlega g. M. Hermana, kandidat slovenske stranke je tedaj: Božidar Raič. Slava mu! Izvolite ga Slovenci jednoglasno!

(Postavljenega kandidata) č. gosp. Božidara Raiča jednoglasno voliti, veleval nam domoljubna hvaležnost do tega mnogoletnega našega prvoboritelja, pa še tudi ozir na nemčurske zijake, ki v nemških novinah se uže bahajo, kako bodo s pomočjo šulvereinarjev, fortšritlarjev itd. Slovincem pri bližnjih volitvah vzeli vse tri sedeže v državnem zboru. No, sedaj imajo priliko pokazati, kaj je več ali njihovo širokoustno bahanje ali naša slovenska vstrajnost. Poderite, popihajte vrli Slovenci ovo nemčursko nadutost. Izvolite povsod jednoglasno č. g. Božidara Raiča. Sloga jači, ne-sloga tlači. Več prihodnjič.

(Šulvereinski prvak Nagele) dobil je od naučnega ministersva zaukazano položiti načelnitvo šulvereinsko, drugače bi moral profesorski kruhek pustiti. No, mož je junaško skleknil in šulvereinsko čast na stran djal. To zopet kaže, da uže šolskeje gospodski preseda šulvereinsko rogovilstvo.

(Iz Žavca) se nam poroča, da je zoper volitev v občinski odbor dne 18 p. m. mnogo tržanov vložilo protest, podpisali so ga celo 4 novo izvoljeni odborniki.

(Generalmajor Kinnart) bivši obrst 47. regimenta je postal komandant štabnemu oficirskemu kurzu na Dunaji.

(V Selnici) ob Dravi so hoteli šulverein napraviti pa so takšni ljudje zraven bili iz Maribora, katerih nikder radi ne vidijo. Slovenci selniški pa so rekli, nam ni treba šulvereina, mi smo in hočemo ostati Slovenci. Tako je prav. Nek deda je baje moral kar na voz in smukniti.

(Tatvine.) Iz Lepoglave je všel drotoš Obravski in pri sv. Barbari v Halozah posestnikoma Čehu in Mazenoviču ukradel mnogo obleke, uro, špeha in mesa.

(Preklicati) je morala celjska „vahterica“ svoje obiranje šoštanjskega župnika in kamškega kaplana, prvemu je očitala nedostojno agitiranje pri volitvi, slednjemu pa, da je kot „partelj“ pred kamško deco na sv. Miklavževu se obnašal; č. g. kaplan je bil takrat bolan. Iz tega je razvidno, kako liberalci o duhovniških poročajo.

(Deželni živinozdravnik) imenovan je nek dr. Schindler. Slovenski ne zna nič. Mož pride iz Kranjskega, kder ga radi pogrešajo.

(Velenjski župan) je tudi krčmar, ki ljubi ne samo policijski red pri krčmarjih, ampak tudi šulverein. Za tega ima na mizi lesenega „mandelca“, ki od pivcev denarjev pobira.

(Priatelj našega lista) piše iz Celja, da ni varno kupovati posestva v Bosni, ker ima 10 let vsak sorodnik prodajalca pravico grunt vzeti nazaj, če kupcu odšteje kupnino.

(Zaprli) so šolo v Ločah zavoljo bolezní difteritis.

(Ljubljanski knezoškof) so ta o oslabeledi, da dobijo pomočnega škofa v osebi kanonika dr. Gogola.

(Kmečko društvo) v Slatini izreka javno zahvalo častitim gospodom govornikom: dr. Gregorecu, dr. Jos. Sernecu in Mih. Vošnjaku, da so dne 26. p. m. pri nas tako iskreno pri našem zborovanji govorili, pa tudi vsem gostom, ki so nas počastiti blagovolili. M. Debeljak, predsednik.

(Slovenski uradovati) sklenil je zastop občine Šavinske in prosil od okrajnega glavarja slovenskih dopisov in tiskovin. Slava vrlim možem, kojih imena so: Ploj župan, Križan in Žizek, svetovalec, Kolar, Kukovec, Kocpek Škrobar, Jerin, Janez Kocpek in Vreča, odborniki.

(V Mozirji) in okolici davi bolezen difteritis in se je zavoljo tega priredila procesija k sv. Mariji na Brezji, kder so č. g. kaplan J. Rom mej drugim tudi sploh o tej bolezní govorili in učili kako se obnašati. Želeli bi govor dobiti in natisniti.

(Novost) med raznimi stvarmi v št. 50 zadevna Mih. Čeriča in posestnika Pušaka v Moravcih ni bila nam od nikogar doposlana, ampak je bila brati v mnogih nemških listih graških, mariborskih in celjskih in od ondot v naš list sprejeta.

(Nekriv) spoznan bil je zaradi odrtije v Celji obsojeni B. Štibere v Pušencih. Dunajsko najvišje sodišče se ni moglo prepričati, da bi bil koga odril in mu je odpustilo 1 mesec zapora in 200 fl. plateža.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali č. g. Verh. Henr. 28 fl. (ustn. dpl.), Presečnik 21 fl. (ustn. in letn. dpl.), Ilesič, Godina in Valencak po 2 fl., Plešnik, Brglez, Kukovič Avg. in Flek po 1 fl.

(G. Franc Marinič), poštar pri sv. Vrbani nam piše in trdi, da se on letos agitacije v okrajni zastop ptujski ni vdeležil in da se sploh v politične razmere že dolgo več ne meša. Mi to z veseljem svetu naznanjamo; gosp. Marinič pa naj bode prepričan, da bode imel on popolnoma mir, dokler ostane mož beseda.

Listič uredništva: Več dopisov prihodnjič v glavnem listu ali v prilogah.

### Loterijne številke:

V Gradci 29. decembra 1883: 50, 66, 31, 51, 7  
Na Dunaji „ „ 1, 52, 62, 58, 23  
Prihodnje srečkanje: 12. januarja 1883.

3-3

## Oznaniilo.

Na deželske in vinorejske šole v Mariboru obhaja se od 5.—18. januarja 1884 poduk v kletarstvu za goste. Udeležiti se dovoljeno je vsakemu izobražencu. Naglašanja sprejema in razjasnila podaja.

Ravnateljstvo sadje- in vinorejske šole.

## Vabilo na načrčbo.

### „Škrat“

zabavno-zbadljiv in šaljev list, izhajajoč 2krat na mesec, 10. in 25. dan, nastopi z novim letom svoj II. tečaj. Razen kratkih humorističnih povestij in raznovrstnega, zabavnega in satiričnega gradiva prinašal bode lične podobe ter se pri tem oziral tudi na slovensko štajersko.

Zaradi tega prosimo štajerske rodoljube, da blagovolé duševno sodelovati pri tem listu, ter ga tudi gmotno podpirati.

Cena za vse leto 3 gld., za 1/2 leta 1 gld. 50 kr., za 1/4 leta 80 kr. Posamične številke po 15 kr.

Uredništvo in npravnštvo „Škrata“ v Ljubljani  
„Narodna tiskarna“.